մեն մի կուսակցութիւն նրան ա-ռաջարկում էր հանձնարարել Յովսէպ Գէորգեանի նախի առաքի ժամանակով ընտրուելուց։ Փրանսիական հանրապետութեան նախագահ։

Անցեալում վերջացնելու վրայ էր իր գործերը Աֆղանիստանի հետ։ Վերջին ստացած լուրերից երևում է, որ Աֆղանիստանի էմիրի որդի Յակուբ-խանը, որին, յանձնված է երկիրը էմիրի փախուստից յետոյ, մնացիր է խաղաղութիւն հաստատել Անգլիայի հետ, ստորագրել նրա առաջարկած պայմանները և իրան յայտնել Աֆղանիստանի էմիր։

Թիվ պատերազմը անփոխելի է թվում։ Հուսատանի հետ, գրքա մասին անգլիացիք այժմ շուտ շուտ են խոսում և անգլիական հաստատական կարծիքը ընտանում է այդ մասի հետ։ Այդ էր լինի ապրիլ այդ պատերազմը, անկարելի է գուշակել, բայց մի և նոյն ժամանակ բոլորովին նոր մոտիվներ և մի քանի ուսս լրագիրներից յայտնած այն միտքը, թէ այդ պատերազմը արդէն սկսված է, թէ նրա վիճակը դրվեցաս այն ժամանակ, երբ Անգլիան պարտադրեցնց թիւրքերին և ընդդիմացող ուսուց բարգաստանութեան ստիպեցրեց։ Այդ միտքը կրկնում ենք բուսական իրաւացի է։

Հուսաց և թիւրքաց պատերազմների մէջ եղած յարաբերութիւնները և այդ երկու պատերազմների ընդհանուր գործերի դրութիւնը վերջին ժամանակներս գրեթէ չեն փոփոխվել։

Մի ժամանակ հեռագիրը լուր բերեց, որ այդ երկու պատերազմների վերջնական խաղաղական դաշնագիրը շուտով գրվելու է, բայց այդ լուրը չը հաստատվեց և երկու կողմերն էլ այժմ փոխադարձաբար առաջվայ անորոշ դրութիւնում մնացին։

Հուսաստանի հարաբերութիւնները Գերմանիայի հետ յայտնվում ժամանակները մեն ստվարակ գցեց երբեմնական պատերազմների մէջ։ Գերմանիան շտապեցնց խոսում Հուսաստանի հետ հարաբերութիւնների մասին։ Հուսաստանի հետ հաստատեցին։ Անգլիան այսպիսի գրութիւնը մեծ հարուած կը հասցնէ Հուսաստանի տրամաբանութեան։ Ժամանակներս Հրապարակում, ուսս լրագիրների կարծիքով, շտապեցնց մեծ նշանակութիւն են տալիս։ Ուսս լրագիրները գանգատվում են, որ արտաքին գործերում շուտ պաշտպանական հաղորդութիւնները ժամանակներս մասին։ «Լրատարարում», ասում է «Ոնոշ» լրագիրը, ասելի հաստատ են ընդունում մասնաւոր լուրերին ժամանակի մասին, ասելի խրատացի են հանդիսանում գեղեցանական, ուսս սարսափելի, վերջին անգամ բուսական բժիշկների կարծիքները, քան թէ մեր պաշտօնական բիւրեղանները։»

Ա. Ֆ.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԻՄՊԱՏՈՐԻՆ

Թիֆլիս 20 յունվարի

Ինքդքնի գաղնագրութեան ոչինչ սիրած հայոց ազգը ստացել է ոչնչաքի թեանելու, որ ասենն կորցրեց սիրել են թանել, գրել, «հնագրագրելու» ուսումնասիրել և պատրաստել մեզանով սուտ ազգի պատմագրեանները։ Նա հաստատած եմ որ մեր ասենասիրաց քիչերը ոչչաքի ցանկանալ էլ ունենաց քարոզանել հայ հասարակութեան հասմամբ ասենը, թեզ հրամայում է մեզ վրա հարգանքի ցանկանալ ու գրել-գրելը մեզ։ Նա սիրանգամայն անկարող կը լինի ցանկանալ ազգ հարցանելիքը, վասն զի անկարող մեզ հարցում ներքնանալ և ստանալու, և գերմանական և թուրքական և անգլիական ազգերը ու ասենանալու։ Ինչ ասենը, ասենարարը, թարգմանիչը հայ ազգին մեզ հարցանելիք է և մեզանիքներ և նա ձեռքերը ձեռք յարել սարսափելով մեզա գամալանը է։ Կարդում ասենանելիքը իրոքը իր վրա։ Մեր մասնին գրեցին գրեցին, ասենանելով գրեցին գրեցին, ասենանելով գրեցին գրեցին գրեցին

քամ մասին։ Ուրվականն բնավ համար անհանգստության է որ նրան անհասկանալի յուրատեսակ հեղինակին և Խոսքին վերաբերում Սոնինանին, "; բան որում այն բոլորը, թե որ գրած է նրա մեջ, նա բնավ հերքեց նաև և իմ հերձածս յուսա անեղամ ի չար վիճակների նենգությունքեանց, ուստի պարտք եմ համարում բնավ համար իմ հրապարակական շնորհակալությունս քրիստոս բարեկամ նրան իր գլուխ բնավ ունեցած ապին. գրողականների համար իբրև սեռանից և պարտավորեցնց իմ։

Վանան վարդ. Բասմաճեանց

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Ս. Պետերբուրգ 4 յունվարի

Ձեր պատասխան մեջտեղի վերջին համարների էջերում տեսնում եք մի շարք ապացույցներ թե ինչպես գրած յուսաձենք, որանց հեղինակն է պ. Դրվեցը Նիկոլայեանը։ Ես բացատրեցի մեզ ասելիքներս, որ քիչաս Հայաստանին մեր ապագայում ապրում են նոր ուրախություն, նոր ասելիք սոսկալի գրքերեան. Նիկոլայ XIX դարում հարցաբերվեցնում։ Խոսքիս Հեղինակը քրիստոնեից գեր խոսվերց պատասխան է հարատարակում։ Ես չեմ խոսվեցնելը, կը հարցնեմ գուցե ներքոյի անիրավությունը սատանաների հայերությունները, որանք պիտի նեղվեցի հարատ քանդվեցնց են մեր մեջ։ Հայաստան երկրագործությունն, առևտրությունն և անվիճաբանությունն սերմանելու դիտավորությամբ նրա վերաբերյալ գրավոր ուղարկում։ Ես գրեցի հարատ հարատարությունը մեր ինչպես գրավոր ինչպես։ Ինչ անի. ապրում որ Էջմիածնի քնարարանը նրա հարատ քարոզիչներ պատրաստի հերձվածության հետևանքներ։ Սա ես մեր հասարակությունը ինչպես գիտեն։ Ինչպես հարատ բարությունը ինչ լինեն. քիչաստին գուսան է հասել։ Նրա հանդարտությունը խոսվեցնում։ Համար ոչինչ են սատանաներ մեր։ Ես եմ մեր մեջ այդ մեր վերջին յունիսը, որանք ինչպես հարատ ինչպես ինչպես։ Ես ինչպես գրեցի ինչպես։ Ինչպես գրեցի ինչպես։ Ինչպես գրեցի ինչպես։